

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 20/2011, referent a l'Ajuntament d'Alella.

Antecedents

Primer.- En data 16/06/2010 va tenir entrada a l'Agència Catalana de Protecció de Dades (actualment Autoritat Catalana de Protecció de Dades, de conformitat amb la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en virtut de la qual se subroga en la posició de l'Agència –DT 1^a–) una denúncia formulada per un ciutadà en la qual posava de manifest uns fets que podrien contravenir la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant LOPD).

En concret, denunciava que el diumenge dia 13/06/2010 alguna persona amb accés a la base de dades de vehicles de la Direcció General de Trànsit va esbrinar, a partir de la matrícula del vehicle de la seva propietat, les dades relatives al seu nom, cognoms i adreça. Aquestes dades de caràcter personal s'haurien comunicat a una tercera persona, qui les hauria utilitzat per proferir amenaces contra l'aquí denunciante, tot dirigint-se personalment al seu domicili familiar, extrem que va denunciar davant la Guàrdia Urbana de l'Ajuntament de Badalona. La persona denunciante aportava, juntament al seu escrit de denúncia, còpia de l'"acta de declaració" amb núm. de diligències 000000/2010 AT GUBADALONA, signada a les X:XX hores del dia 14/06/2010 i en la que figura com instructor un agent dels cos de Mossos d'Esquadra.

Segon.- L'Agència va obrir una fase d'informació prèvia (IP 85/10), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 17 de la Llei 5/2002, de 19 d'abril, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta fase d'investigació, el dia 05/07/2010 l'Agència va dirigir un escrit a la Prefectura Provincial de Trànsit de Barcelona, per tal que informés si aquest organisme tenia constància, mitjançant algun tipus de registre, que el dia 13/06/2010 alguna administració, organisme o entitat autònoma compresos dins l'àmbit competencial de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, havia accedit a la base de dades de vehicles per consultar les dades personals relatives al propietari del vehicle assenyalat per la persona denunciante.

Quart.- La Direcció General de Trànsit (en endavant, DGT) va donar resposta a la sol·licitud d'informació de l'Agència mitjançant escrit de data 04/11/2010. La DGT acompanyava el seu escrit de resposta amb un llistat en el qual es detallaven tots els accessos que es van produir el dia 13/06/2010 al vehicle en qüestió. Segons el citat organisme, "*todos los accesos corresponden al NIF S0811001G «Dirección de la Policía de Cataluña»*".

Cinquè.- Mitjançant escrit de data 12/11/2010, l'Autoritat va sol·licitar la Direcció General de la Policia que informés, entre d'altres, dels següents extrems:

- Si constaven en els registres de la Direcció General de la Policia els diferents accessos que, segons havia informat la DGT, s'haurien efectuat a la base de dades de vehicles per tal de consultar les dades del titular del vehicle de referència.
- Si aquests accessos es podien vincular amb una única persona/usuari.
- La finalitat que, en el seu cas, hauria justificat cadascun dels accessos.

Sisè.- Aquesta petició d'informació fou complimentada mitjançant escrit de data 10/12/2010, en el qual la Direcció General de Policia informava del següent:

- Que amb data 24/11/2010, l'Àrea de Seguretat en Tecnologies de la Informació de la Divisió de Sistemes d'Informació Policial va realitzar l'auditoria 294-2010-P1. El resultat de la dita auditoria va reflectir que, efectivament, diferents usuaris van accedir el dia 13/06/2010 a la base de dades de vehicles per tal de consultar les dades corresponents al vehicle assenyalat per la persona denunciant.

- Que el detall dels usuaris que van accedir a la base de dades és el següent: a) dos codis d'usuari (PG----- i PG-----) pertanyents a membres de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, b) un codi d'usuari (PL-----) pertanyent a la Policia Local d'Alella, c) un codi d'usuari (PL-----) corresponent a la Guàrdia Urbana de Badalona.

- Que, en relació als accessos efectuats amb els codis d'usuari PL----- i PL----- pertanyents a la Guàrdia Urbana de Badalona i la Policia Local d'Alella, respectivament, *“no s'ha pogut detectar cap altre tràmit o activitat que es pugui relacionar amb aquestes consultes, per la qual cosa, caldria requerir directament als cossos policials implicats perquè donin una explicació en relació als motius d'aquestes consultes i la seva finalitat”*.

- Pel que fa als accessos efectuats amb els dos codis d'usuari pertanyents a membres de la Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra, *“es pot concloure que aquestes consultes es van dur a terme com a tràmit integrant de la gestió associada a la presentació d'una denúncia, atès que el mateix dia 13/06/10 i en una hora coincident amb les consultes/accessos, es va formular una denúncia per un ciutadà a les dependències de l'Àrea Bàsica Policial Badalona, i en aquesta denúncia, la matrícula (...) en forma part com una de les seves entitats bàsiques”*.

Setè.- El dia 15/12/2010, l'Autoritat va efectuar un requeriment a la Policia Local d'Alella, per tal que informés sobre quina finalitat hauria justificat els accessos que, amb el codi d'usuari PL-----, es van efectuar el dia 13/06/2010 a la base de dades de vehicles per consultar les dades relatives al titular del vehicle en qüestió.

En idèntics termes i en la mateixa data, l'Autoritat va dirigir un requeriment a la Guàrdia Urbana de Badalona, en relació als accessos efectuats amb el codi d'usuari PL-----.

Vuitè.- En data 19/01/2011 es va rebre a l'Autoritat un escrit de la Policia Local de l'Ajuntament d'Alella, en el qual s'informava del següent:

- Que el dia 13/06/2010 van personar-se a les dependències de la Policia Local d'Alella unes persones explicant que havien tingut un incident a l'autopista C-32 amb un altre vehicle, a resultes del qual el seu vehicle havia patit danys. Aquestes persones van manifestar a l'agent que els va atendre -identificat amb el codi d'usuari PL----- "*que havien pogut agafar la matrícula del contrari i que si li podien facilitar algunes dades més per fer-ho constar a la seva companyia*".

- Que l'esmentat agent de la Policia Local d'Alella va facilitar "*de manera puntual i per tractar-se de persones conegudes, el nom i domicili del contrari, ignorant que aquesta persona els utilitzaria amb altres fins aliens a aquest fet*".

Novè.- El dia 26/01/2011 es va rebre a l'Autoritat un escrit de la Guàrdia Urbana de Badalona, donant resposta al requeriment efectuat. S'informava que els accessos efectuats a la base de dades de vehicles, per part de l'agent identificat amb el codi d'usuari PL-----, per tal de consultar les dades associades a la matrícula referenciada, estaven plenament justificats en el marc d'una comprovació policial que es va dur a terme aquell mateix dia. Per tal d'acreditar aquest fet, la Guàrdia Urbana de Badalona relatava detalladament en el seu escrit les circumstàncies que van comportar la necessitat de consultar la dita base de dades.

Desè.- En data 16/02/2011, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l'Ajuntament d'Alella, per una presumpta infracció molt greu prevista a l'article 44.4.b) de la LOPD, en relació amb l'article 11 de la LOPD. Aquest acord d'inici es va notificar, juntament amb el plec de càrrecs, a l'entitat imputada i la persona denunciant els dies 21/02/2011 i 24/02/2011, respectivament.

En el plec de càrrecs es concedia a les parts interessades un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que consideressin convenients per a la defensa dels seus interessos.

Onzè.- Dins del termini concedit a l'efecte, l'Ajuntament d'Alella va formular al·legacions al plec de càrrecs, les quals foren analitzades a l'apartat segon dels fonaments de la proposta de resolució.

La persona denunciant no va formular al·legacions ni va proposar proves dins del termini concedit a l'efecte.

Dotzè.- En data 23/06/2011 es va dictar proposta de resolució per part de la instructora d'aquest procediment. Aquesta proposta fou notificada a l'Ajuntament d'Alella i a la persona denunciant els dies 29/06/2011 i 04/07/2011, respectivament. En aquesta proposta de resolució es concedia un termini de deu dies, comptadors a partir de l'endemà de la data de

notificació, per tal que les persones interessades formulessin les al·legacions que estimessin convenientes.

Tretzè.- Durant el tràmit d'audiència, l'Ajuntament ha formulat al·legacions mitjançant escrit de data 12/07/2011. Aquestes al·legacions, que reiteren en bona part les formulades davant el plec de càrrecs, es resolen de forma motivada a l'apartat tercer dels fonaments de dret d'aquesta resolució.

La persona denunciant no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Primer.- El dia 13/06/2010 un agent de la Policia Local d'Alella –identificat amb el codi d'usuari PL-----, va accedir a la base de dades de vehicles –centralitzada a la DGT-, per tal de consultar les dades relatives al vehicle amb la matrícula XXX, del qual és propietari la persona denunciant.

Segon.- En la mateixa data, l'esmentat agent de la Policia Local d'Alella va comunicar a terceres persones el nom, cognoms i l'adreça corresponents de la persona denunciant com a propietari del vehicle de referència, dades personals que va obtenir arran la consulta realitzada a la base de dades de vehicles de la DGT. No consta que la Policia Local d'Alella recavés el consentiment de la persona afectada per tal de comunicar les seves dades personals a terceres persones.

Tercer.- Segons ha informat el propi Ajuntament, la seqüència dels fets que motivaren la comunicació de les dades personals referides fou la següent:

- Que el dia 13/06/2010 van personar-se a les dependències de la Policia Local d'Alella unes persones explicant que havien tingut un incident a l'autopista C-32 amb un altre vehicle, a resultes del qual el seu vehicle havia patit danys. Aquestes persones van manifestar a l'agent que els va atendre -identificat amb el codi d'usuari PL----- "*que havien pogut agafar la matrícula del contrari i que si li podien facilitar algunes dades més per fer-ho constar a la seva companyia*".

- Que l'esmentat agent de la Policia Local d'Alella va facilitar "*de manera puntual i per tractar-se de persones conegudes, el nom i domicili del contrari, ignorant que aquesta persona els utilitzaria amb altres fins aliens a aquest fet*".

Quart.- No consta que la Policia Local d'Alella elaborés cap atestat policial en relació a l'incident de trànsit abans esmentat.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- En el si d'aquest procediment sancionador, l'Ajuntament d'Alella va formular al·legacions davant el plec de càrrecs, que ja foren analitzades en la proposta de resolució formulada per la instructora, si bé es considera procedent fer-hi una menció en la present resolució, sobretot tenint en compte que davant la proposta de resolució ha presentat també al·legacions que reproduïxen en bona part les formulades prèviament davant el plec de càrrecs.

1.- Pel que fa a la concurrència de dues excepcions al consentiment previstes a l'article 11.2 de la LOPD.

Segons l'entitat imputada, la cessió de dades personals estaria emparada pels apartats a) i d) de l'article 11.2 de la LOPD. L'argumentació de l'Ajuntament està fonamentada en dos informes elaborats per l'Agència Espanyola de Protecció de dades (en endavant, AEPD) –en bona part reproduïts en el seus escrit d'al·legacions- que, segons la Corporació, serien d'aplicació en aquest cas.

En relació als informes de l'AEPD invocats per l'entitat imputada, cal assenyalar, primerament, que l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i l'AEPD es relacionen en base al principi de col·laboració, sense que existeixi entre elles cap mena de jerarquia ni dependència, de manera que les decisions i criteris de l'AEPD no vinculen a aquesta Autoritat. Dit això, cal afegir que els informes de l'AEPD esgrimits per l'Ajuntament es van emetre en relació a una consulta que plantejava *“la posibilidad de que, por la Policía Local, puedan ser transmitidos a las compañías aseguradoras o particulares interesados copia de los atestados realizados y los datos contenidos en las diligencias practicadas cuando se produce un accidente de circulación”*, supòsit que difereix clarament del cas que aquí s'analitza, atès que, com s'ha exposat als fets provats, no consta que la Policia Local d'Alella realitzés cap atestat o diligència policial en relació a l'incident de trànsit que s'hauria produït el dia 13/06/2010.

Efectuades aquestes precisions, procedeix analitzar les al·legacions formulades per l'Ajuntament.

1.1.- Quant a l'existència d'una habilitació legal.

L'Ajuntament argüeix, en base als informes de l'AEPD abans esmentats, que la comunicació de dades estaria emparada pels articles 76 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, del Contracte d'Assegurança, i per l'article 7.1 del Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual

s'aprova el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles a motor.

Els preceptes abans indicats preceptuen el següent:

Article 76 de la Llei 50/1980:

“El perjudicado o sus herederos tendrán acción directa contra el asegurador para exigirle el cumplimiento de la obligación de indemnizar, sin perjuicio del derecho del asegurador a repetir contra el asegurado, en el caso de que sea debido a conducta dolosa de éste, el daño o perjuicio causado a tercero. La acción directa es inmune a las excepciones que puedan corresponder al asegurador contra el asegurado. El asegurador puede, no obstante, oponer la culpa exclusiva del perjudicado y las excepciones personales que tenga contra éste. A los efectos del ejercicio de la acción directa, el asegurado estará obligado a manifestar al tercero perjudicado o a sus herederos la existencia del contrato de seguro y su contenido”.

Article 7.1 Reial decret legislatiu 8/2004:

“L'assegurador, dins l'àmbit de l'assegurament obligatori i amb càrrec a l'assegurança de subscripció obligatòria, ha de satisfer al perjudicat l'import dels danys soferts en la seva persona i els seus béns. El perjudicat o els seus hereus tenen acció directa per exigir-ho. Únicament queda exonerat d'aquesta obligació si prova que el fet no dóna lloc a l'exigència de responsabilitat civil conforme a l'article 1 d'aquesta Llei. Prescriu pel transcurs d'un any l'acció directa per exigir a l'assegurador la satisfacció al perjudicat de l'import dels danys soferts per aquest en la seva persona i els seus béns”.

L'article 11.2.a) de la LOPD preveu que en el cas de cessions o comunicacions de dades, el consentiment de la persona afectada no serà necessari quan la cessió està autoritzada per una llei. Ara bé, a criteri d'aquesta Autoritat, la comunicació de les dades de la persona denunciant a les persones que van acudir a les dependències de la Policia Local d'Allella no es pot considerar habilitada pels preceptes legals invocats per l'Ajuntament, i això pel que seguidament s'exposa:

Tal com s'ha mencionat anteriorment, en el cas que ens ocupa, no consta que la Policia Local d'Allella hagués elaborat cap atestat policial en relació a l'incident de circulació vinculat a les presents actuacions i que s'hauria produït el dia 13/06/2010, atestat que, en el seu cas, hauria recollit les diligències policials practicades, així com les dades dels vehicles i les persones implicades. Cal aquí posar en relleu que, segons manifestacions del mateix Ajuntament, la Policia Local va tenir coneixement d'aquest incident perquè una persona va acudir a les dependències policials explicant que s'havia vist implicada en un accident de circulació, facilitant a l'agent policial la matrícula del vehicle contrari presumptament involucrat. També cal destacar que la Corporació va admetre expressament que l'agent en qüestió va comunicar les dades de la persona denunciant –propietari del vehicle contrari- *“de manera puntual i per tractar-se de persones conegudes (...)”*. I cal tenir en compte que aquesta comunicació de dades es va efectuar sobre la base de les simples manifestacions d'aquelles *“persones*

conegudes”, sense que s’hagués efectuat per part de l’agent de la policia local cap actuació per comprovar la veracitat d’aquelles manifestacions.

És cert que, tal com afirma l’Ajuntament en el seu escrit d’al·legacions a la proposta de resolució, ni l’article 76 de la Llei 50/1980, ni l’article 7.1 del Reial Decret Legislatiu 8/2004 abans citats *“no exigeixen ni preveuen l’existència d’un atestat per efectuar el tractament que l’Autoritat imputa com infracció”*, però cal dir que el requisit de que la Policia Local ha d’haver documentat convenientment la seva intervenció es deriva clarament de la consideració d’aquests preceptes com a normes habilitants per a la cessió de dades personals per part de d’aquest cos policial. En efecte, els articles ressenyats preveuen que les persones perjudicades en un accident de trànsit poden exercir l’acció directa contra l’assegurador; així doncs, per tal de fer efectiva tal acció, és obvi que la persona perjudicada ha de poder identificar qui és la part contrària, així com comptar amb qualsevol informació de rellevància relativa a l’accident (com serien les diligències policials efectuades i que consten recollides en un atestat). En definitiva, la cessió de dades a les parts implicades en un accident s’ha d’entendre habilitada per aquests articles a fi i efecte de possibilitar l’exercici de l’acció directa. En el cas aquí analitzat ens trobem que la policia local d’Alella no va intervenir en relació al presumpte accident que hauria succeït el dia 13/06/2010, i per tant no va aixecar cap atestat policial al respecte, ni tampoc va documentar cap altra actuació, el que li hauria permès la comunicació de les dades a les persones involucrades en un accident de trànsit – sempre guardant però, el principi de proporcionalitat de les dades-. A més, no és sobrer assenyalar que, en base a l’article 53 de la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, de conformitat amb l’article 11.c) de la Llei 16/1991 de 10 de juliol, de les Polícies Locals de Catalunya, tampoc no hauria correspost a la Policia Local d’Alella l’elaboració d’un atestat que, segons tots els indicis, no es va produir dintre del nucli urbà del municipi.

D’altra banda, cal posar de manifest que no li correspon a la Policia Local atendre les sol·licituds de particulars destinades a obtenir les dades que consten al Registre de Vehicles (cal recordar novament en aquest punt que la policia local, segons les seves pròpies manifestacions, va facilitar les dades en qüestió a petició de *“persones conegudes”* que van acudir a les dependències policials sol·licitant aquesta informació), ja que segons el que preveu la normativa (article 5.h del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s’aprova el Text Articulat de la Llei sobre Trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat viària; i article 2 del Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, pel qual s’aprova el Reglament General de Vehicles), és la Prefectura de Trànsit, com a l’òrgan titular del Registre, la que ha de facilitar les dades allà incloses sempre i quan la persona que ho sol·licita acrediti l’existència d’un interès legítim i directe en la consulta.

En definitiva, segons ha admès el propi Ajuntament, la Policia Local d’Alella va comunicar *“de manera puntual i per tractar-se de persones conegudes, el nom i domicili del contrari”*. En altres paraules, la Policia Local va cedir les dades de la persona denunciant a terceres persones en base, únicament, a les simples manifestacions d’aquestes, sense que s’hagi aportat a aquest procediment cap document que acrediti que s’hagués efectuat alguna comprovació al respecte, o que aquest cos policial hagués intervingut o actuat en relació al

presumpte accident de trànsit vinculat a aquestes actuacions. És per tot l'anterior, que la comunicació de dades que es dóna en el cas aquí analitzat no es pot considerar habilitada per les normes al·legades per l'Ajuntament.

1.2.- D'altra banda, l'Ajuntament sosté que la comunicació de dades personals, estaria permesa en base a l'article 11.2.c), que preveu la no necessitat del consentiment de la persona afectada quan *"el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui"*. La Corporació entén que, *"tal com es diu a l'Informe de l'AEPD «Teniendo en cuenta que, como consecuencia de la producción del siniestro, se genera una relación jurídica entre la compañía aseguradora del causante del daño y el perjudicado, de la que, de una parte, resulta la obligación de aquélla de pagar la indemnización derivada de los daños causados por el siniestro y de otra, otorga al perjudicado una acción directa contra la compañía aseguradora para exigir el pago de dicha indemnización, las cesiones de datos objeto de consulta resultan igualmente amparadas por lo previsto en el artículo 11.2.c) de la LOPD»"*

Tal com va exposar la instructora a la proposta de resolució, cal insistir aquí novament en el fet que la Policia Local d'Alella no va elaborar cap atestat ni documentat cap actuació de comprovació, en relació a l'incident de circulació esmentat. Així doncs, l'agent policial que va atendre a les persones que van acudir a les dependències policials explicant que havien estat víctimes d'un incident de trànsit, no tenia els elements de judici suficients com per establir que entre el propietari del vehicle contrari presumptament implicat i les dites persones s'havia establert una relació jurídica en virtut de la qual seria lícita la comunicació de dades personals.

En relació a aquest punt, en el seu escrit d'al·legacions a la proposta de resolució, l'Ajuntament manifesta que *"Respecte als elements de judici que l'Autoritat Catalana diu que manquen a la Policia Local per saber si s'havia establert una relació jurídica, la gens nova situació és la que quan un vehicle fuig del lloc dels fets, i és funció de la policia investigar els fets, com així va fer"*. Aquesta Autoritat no pot admetre aquesta al·legació, tota vegada que l'únic element del que disposava la Policia Local era la simple manifestació -no revestida de cap formalitat ja que no s'ha aportat cap constància documental- de qui es va personar a les seves dependències, és a dir, que no es podia saber amb certesa que efectivament un vehicle havia provocat un accident i havia fugit. Aquesta Autoritat no qüestiona que la Policia Local, davant les declaracions de qui va acudir a la comissaria, realitzés les comprovacions que considerés oportunes de conformitat amb les competències que li atribueix la legislació vigent (per exemple, a efectes de comprovar si el vehicle que presumptament s'havia fugat era sostret). Però el que sí manté aquesta Autoritat és que la Policia Local d'Alella no tenia habilitació legal per comunicar les dades personals que consten al Registre de Vehicles -com eren les dades de la persona denunciant- a les *"persones conegudes"* a qui les va comunicar, en les circumstàncies que s'han considerat provades en aquest procediment.

3.- A l'apartat cinquè de la segona al·legació a la proposta de resolució, l'Ajuntament assevera que la cessió de dades estaria habilitada pels articles 10 i 11 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya.

L'entitat imputada invoca l'excepció al consentiment continguda a l'article 11.2.a) en relació amb l'article 10.2.a) del Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD [*No obstant això, és possible el tractament o la cessió de les dades de caràcter personal sense necessitat del consentiment de l'interessat quan: a) Ho autoritzi una norma amb rang de llei o una norma de dret comunitari i, en particular, quan es doni un dels supòsits següents (...) El tractament o la cessió de les dades siguin necessaris perquè el responsable del tractament compleixi un deure que li imposi una de les normes esmentades*]. L'Ajuntament sosté que, d'acord amb els citats preceptes, "els articles 10 i 11 de la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya, permetria als policies locals d'Alella cedir, en compliment dels deures legals, les dades identificadores del causant de l'accident fugit".

Els articles abans indicats disposen el següent:

"Article 10

1. Els principis bàsics d'actuació dels policies locals són els següents: (...)

Segon. Pel que fa a les relacions amb la comunitat, els policies locals han de: (...)

b) Tenir en tot moment un tracte correcte i acurat amb els ciutadans, als quals han de procurar auxiliar i protegir sempre que les circumstàncies ho aconsellin o hi siguin requerits, i proporcionar-los informació completa i tan àmplia com sigui possible sobre les causes i la finalitat de totes les intervencions.

Article 11

Corresponen a les policies locals, en llur àmbit d'actuació, les funcions següents: (...)

f) Dur a terme diligències de prevenció i actuacions destinades a evitar la comissió d'actes delictuosos, en el qual cas han de comunicar les actuacions dutes a terme a les forces o els cossos de seguretat competents. (...)

h) Cooperar en la resolució dels conflictes privats, quan siguin requerides a fer-ho".

Com a primera qüestió, cal posar de nou en relleu que la Policia Local d'Alella no podia tenir la certesa que s'havia produït un accident, ni que cap cotxe havia fugit del lloc dels fets, atès que únicament comptava amb el que manifestaren "persones conegudes" que van acudir a les dependències policials. En segon lloc, a criteri d'aquesta Autoritat, la comunicació de les dades de la persona denunciant a terceres persones no es pot considerar habilitada pel preceptes legals invocats per l'Ajuntament, atès que cap d'aquestes normes preveu la comunicació a tercers de dades personals, ni tampoc aquesta comunicació resulta imprescindible per tal que la Policia Local realitzi les funcions ressenyades.

3.- Pel que fa a l'accés a la base de dades de la DGT.

L'Ajuntament manté que "no es comet cap infracció per part de l'agent de la policia local en

accedir a la base de dades de vehicles de la DGT per consultar les dades pertinents”, atès que ho va fer “amb motiu de la presentació d’una denúncia d’un accident de circulació”.

Al respecte cal dir, com ja va exposar i precisar de forma clara la instructora a la proposta de resolució, que aquest procediment es va incoar en relació a la comunicació de dades personals per part de la Policia Local a terceres persones sense comptar amb el consentiment de la persona afectada i sense que una norma amb rang legal habilités tal comunicació. I tal com advertia la instructora, no s’ha imputat cap infracció relativa a un accés indegut per part de la policia local a la base de dades citada.

Vist l’anterior, les alegacions formulades per l’Ajuntament d’Alella en el curs d’aquest procediment sancionador no desvirtuen els fets imputats, ni la seva qualificació jurídica.

Tercer.- Tal com ja va argumentar la instructora del procediment en la proposta de resolució, a efectes de determinar les infraccions en què pot haver incorregut l’entitat imputada, els tipus infractors previstos a l’article 44 LOPD han estat modificats per la disposició addicional 56a de la Llei 2/2011, de 4 de març, d’Economia Sostenible, que va entrar en vigor l’endemà de la seva publicació (BOE de 05/03/2011). A la vista de la nova redacció de l’article esmentat, escau modificar la qualificació jurídica dels fets imputats a l’Ajuntament d’Alella que s’havia efectuat inicialment en el plec de càrrecs, tota vegada que resulta d’aplicació l’article 128.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que preceptua que les disposicions sancionadores produeixen efecte retroactiu en la mesura que afavoreixin la persona presumptament infractora. Així, els fets imputats esmentats, que s’havien qualificat inicialment com a constitutiu de la infracció molt greu prevista a l’article 44.4.b) de la LOPD, passen a considerar-se com una infracció de caràcter greu, tipificada a l’article 44.3.k) de la LOPD, en la seva nova redacció donada per la Llei 2/2011.

Quart.- L’article 44.3.k) de la LOPD, en la seva nova redacció donada per la Llei 2/2011, disposa que és una infracció de caràcter greu:

“La comunicació o cessió de les dades de caràcter personal sense comptar amb legitimació per a això en els termes que preveuen aquesta Llei i les seves disposicions reglamentàries de desplegament, llevat que aquesta sigui constitutiva d’infracció molt greu”.

Per la seva banda, l’article 3.i) de la LOPD defineix la comunicació o cessió de dades com *“qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent a l’interessat”.*

Relacionat amb l’anterior, l’article 11 de la LOPD estableix que:

- 1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l’interessat.*
- 2. El consentiment que exigeix l’apartat anterior no és necessari:*
 - a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.*

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

- b) Quan es tracti de dades recollides de fonts accessibles al públic.
 - c) Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.
 - d) Quan la comunicació que s'hagi d'efectuar tingui com a destinatari el defensor del Poble, el ministeri fiscal o els jutges o tribunals o el Tribunal de Comptes, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes. Tampoc no cal el consentiment quan la comunicació tingui com a destinatari institucions autonòmiques amb funcions anàlogues al defensor del Poble o al Tribunal de Comptes.
 - e) Quan la cessió es produeixi entre administracions públiques i tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.
 - f) Quan la cessió de dades de caràcter personal relatives a la salut sigui necessària per solucionar una urgència que requereixi accedir a un fitxer o per fer els estudis epidemiològics en els termes que estableix la legislació sobre sanitat estatal o autonòmica.
3. És nul el consentiment per a la comunicació de les dades de caràcter personal a un tercer quan la informació que es proporioni a l'interessat no li permeti conèixer la finalitat a què destinen les dades la comunicació de les quals s'autoritza o el tipus d'activitat del receptor de la comunicació.
4. El consentiment per a la comunicació de les dades de caràcter personal també té caràcter revocable.
5. El receptor de la comunicació de les dades de caràcter personal s'obliga, pel sol fet de la comunicació, a l'observança de les disposicions d'aquesta Llei.
6. Si la comunicació s'efectua amb el procediment previ de dissociació, no és aplicable el que estableixen els apartats anteriors."

El contingut del dret fonamental a la protecció de dades, en paraules del Tribunal Constitucional en la seva sentència 292/2000, "consiste en un poder de disposició y de control sobre los datos personales que faculta a la persona para decidir cuáles de esos datos proporcionar a un tercero, sea el Estado o un particular, o cuáles puede este tercero recabar, y que también permite al individuo saber quién posee esos datos personales y para qué, pudiendo oponerse a esa posesión o uso. Estos poderes de disposición y control sobre los datos personales, que constituyen parte del contenido del derecho fundamental a la protección de datos se concretan jurídicamente en la facultad de consentir la recogida, la obtención y el acceso a los datos personales, su posterior almacenamiento y tratamiento, así como su uso o usos posibles, por un tercero, sea el Estado o un particular".

De conformitat amb aquesta doctrina constitucional, la sentència de l'Audiència Nacional de 2/02/05, es pronuncia en els termes següents:

"El derecho fundamental a la protección de datos persigue, en suma, garantizar a la persona un poder de control sobre sus datos personales, sobre su uso y destino; o dicho de otro modo, el derecho a la intimidad permite excluir ciertos datos de una persona del conocimiento ajeno; mientras que el derecho a la protección de datos garantiza a los individuos un poder de disposición sobre esos datos. Por lo tanto, el objeto del derecho a la protección de datos -de

aquí su singularidad- es más amplio que el objeto del derecho a la intimidad, pues entre otras cosas, y en lo que ahora nos interesa, tiene como contenido esencial del mismo, el conferir a la persona afectada el poder jurídico de imponer a terceros el deber de abstenerse de toda intromisión en la esfera íntima de la persona y la prohibición de usar de los datos a ella referentes. El mismo atribuye a su titular un conjunto de poderes o facultades, que se traducen en auténticos deberes para aquellos que utilizan los datos, y que son, esencialmente: el derecho a que se requiera, con carácter general, el previo consentimiento para la recogida y uso de datos personales; el derecho a saber y ser informado sobre el destino y uso de los mismos; y el derecho a acceder, rectificar y cancelar dichos datos. Pues solo así se puede garantizar el poder de disposición sobre los datos personales”

L'article 11 de la LOPD abans transcrit, exigeix com a requisit indispensable el consentiment de la persona afectada per tal de poder comunicar les seves dades. Ara bé, el mateix precepte exclou la necessitat d'aquest consentiment si es dóna alguna de les circumstàncies que s'especifiquen al seu apartat segon.

Durant la tramitació d'aquest procediment es considera acreditat que la Policia Local d'Alella, va comunicar a terceres persones dades de caràcter personal relatives a la persona aquí denunciant, sense comptar amb el seu consentiment i sense la concurrència de cap de les circumstàncies especificades a l'apartat segon de l'article 11 de la LOPD que permeten prescindir de l'esmentat consentiment, motiu pel qual s'ha comès la infracció tipificada com a greu a l'article 44.3.k) de la LOPD.

Fent ús de les facultats que em confereix l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Ajuntament d'Alella ha comès una infracció de caràcter greu prevista a l'article 44.3.k), en relació amb l'article 11, de la LOPD.

Segon.- Notificar aquesta resolució a l'Ajuntament d'Alella i a la persona denunciant.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb l'article 21.4 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, mitjançant el seu trasllat literal, segons el que especifica l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Quart.- Ordenar la publicació d'aquesta resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de

Carrer de la Llacuna, 166, 7a. Planta
08018 Barcelona

Protecció de Dades, les parts interessades poden interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, les parts interessades poden interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 21 de juliol de 2011